

IRA - Znamie (1994)

Wpisany przez bluelover

Niedziela, 18 Lipiec 2010 11:20 - Zmieniony Niedziela, 18 Listopad 2012 21:26

IRA - Znamię (1994)

1. ZNAMIE (P. Łukaszewski - P. Łukaszewski)
2. ZMIENIĘ SIĘ (P. Łukaszewski - A. Gadowski)
3. NIE WIERZĘ (P. Łukaszewski - A. Gadowski)
4. NA ZAWSZE (P. Łukaszewski - A. Gadowski)
5. STRACH (P. Łukaszewski - A. Gadowski)
6. WOJNA (P. Łukaszewski - A. Gadowski)
7. SKAZA (W. Owczarek, P. Sujka - A. Gadowski)
8. ZAKRAPIANE SPOTKANIE (IRA-kompozycja zespołu, autor tekstu nieznany)
9. SOWA (P. Łukaszewski - A. Gadowski)
10. ZOSTAŃ TU (K. Pucisz - A. Gadowski) (Wersja Live 93)
11. ZE W KRWI (K. Pucisz - K. Pucisz) (Wersja Live 93) – bonus

Muzycy: Artur Gadowski - wokal, chórki Piotr Łukaszewski - gitara Jakub Płucisz - gitara Piotr Sujka - gitara basowa, chórki Wojciech Owczarek - perkusja Goście: Maciej Świtoński - instrumenty klawiszowe Dariusz Sadoś - chórki Grzegorz Zamorski – chórki

Najbardziej zaskakująca i niezwykła płyta w historii zespołu. Średnio udana, ale mimo wszystko ciekawa i szkoda, że praktycznie zapomniana.

Kojarzeni z komercyjnym, melodyjnym hard rockiem muzycy nagrywają nagle coś kompletnie innego. Pierwsze dźwięki tytułowego utworu mogą wprawić w konsternację - czy to na pewno IRA? Twarda jak skała perkusja, suche, ostre gitary, thrash metalowe brzmienie i te riffy. Za chwilę wchodzi wokal i kolejny szok - Gadowski prawie rapuje! Wśród swoich inspiracji wymieniali głównie Biohazard, ale tutaj słyhać przede wszystkim Rage Against The Machine - wściekle wykrzyczane wokale, piski gitary i potężne riffy w tle. A co najlepsze - ten utwór jest naprawdę świetny! Ma moc i energię, świetne partie gitar i chwytliwy refren. Wyjątkowo udany

IRA - Znamie (1994)

Wpisany przez bluelover

Niedziela, 18 Lipiec 2010 11:20 - Zmieniony Niedziela, 18 Listopad 2012 21:26

początek!

Dalej nie jest już jednak tak dobrze. Nadal dominują twarde gitary i mocna perkusja, ale brak jest temu wyrazistości i przebojowości. Za to instrumentalisci mogą pokazać na co ich stać. Nawet, jeśli grają źle, jak w Nie wierzę, to pojawiają się ciekawe zagrywki, a w drugiej części wraca czad, połamany rytm i wykrzyczane, buntownicze teksty Gadowskiego. Podobnie Wojna - najpierw jest spokojnym, melodyjnym utworem, dość typowym dla starej IRY, żeby w refrenach zaatakować thrashowym riffem w stylu Metalliki. W ogóle ciekawych partii gitar jest tu mnóstwo. Szkoda tylko, że niekoniecznie ozdabiają dobre kompozycje. Zbyt często ma się wrażenie, że to granie dla grania, nie ma w tym za dużo treści. Chociaż zespół bardzo się stara, tworząc poważne, depresyjne teksty i generując specyficzny, duszny klimat. Dobrym przykładem jest Na zawsze - powolny utwór z ciężkim riffem, smykami z klawisza i niskim wokalem Artura - istne Type O' Negative. I tylko akustycznie zagrane, żartobliwe czy wręcz głupekowate Zakrapiane spotkanie wyłamuje się z tego ciężkiego klimatu.

Eksperyment ciekawy, ale jednak tylko częściowo udany. IRA zdecydowanie najlepiej czuje się w przebojowych, imprezowych klimatach. Czasem jednak brakuje mi tych świdrujących, ciężkich gitar na nowszych płytach zespołu. ---Rafał Biela, rockers.com.pl

download: [uploaded](#) [4shared](#) [ziddu](#) [divshare](#)

[back](#)